

La televisió del futur no és el futur de la televisió

Potser no ens hem parat mai a pensar-ho, però la televisió és un dels sistemes més regulats que hi ha. Els emissors són concessionaris d'un servei que, fins fa ben poc, tenia la consideració de servei públic i que manté alguns condicionants com si encara ho fos. De fet, el legislador manté tics de qui creu que ho pot controlar absolutament tot. L'última manifestació d'això ha estat l'intent d'obligar a un canvi tecnològic poc contrastat, d'avantatges dubtosos i en un context de tendència cap a la televisió multiplataforma. Aquest cop podem dir en descàrrec dels polítics locals que la idea la van tenir a Brussel·les, però el cert és que els governs espanyol i català van veure l'oportunitat d'aquest nou escenari per reordenar tot el sector de la televisió local. Un error sobre un altre error.

Per imposició del regulador, la TDT serà –tal com diu la publicitat– la televisió del futur; però hi podríem afegir que tot just del futur més immediat. El suport tecnològic adoptat a Europa i la seva aplicació a Espanya no sembla ni el millor ni el més rendible dels sistemes per enviar senyal de televisió. Serveixi com a exemple que no pot suportar realment la interactivitat que, suposadament, la convertia en una novetat útil, atractiva i rendible.

Actualment ja rebem continguts de televisió en diferents suports, i tot fa pensar que aquesta serà una inèrcia creixent. Falta per saber quin tipus de televisió rebrem per l'antena de casa, quina per l'ordinador i quina pel telèfon, i quin d'aquests suports serà de consum majoritari, si finalment n'hi ha cap que ho acabi sent.

RAFAEL DE RIBO.
Periodista.

net, ja ho ha fet. El panorama, doncs, és divers i ple d'incerteses, agreujat per una crisi econòmica de la qual no s'escapa tampoc el sector audiovisual. Repassem, però, el pas de l'analògic al digital a les comarques gironines i vegem quins són els canals existents i els que han d'emetre en digital.

Al Gironès – Pla de l'Estany hi ha actualment dos canals: la històrica TV Girona i el Canal Català Girona-Pla, denominació de la també antiga Televisió de Banyoles. Ambdues simultaniegen les emissions en analògic i en digital i estan a l'espera de veure què fan els dos canals públics previstos. El que impulsa l'Ajuntament de Girona està constituït, però el que correspondria a l'Ajuntament de Banyoles i Porqueres no està ni format i és molt possible que ni tan sols s'arribi a constituir.

A la zona de la Garrotxa i el Ripollès passa el mateix: emeten ja en digital Olot TV i Televisió del Ripollès, però els canals públics, tot i que se n'ha arribat a constituir un, no tenen intenció de tirar endavant el projecte.

A l'Alt Empordà hi ha actualment tres televisions: Canal Nord, Empordà TV i Televisió de l'Escala. Tenen autorització per emetre en TDT les dues primeres i una de nova creació, Televisió Sense Fronteres. També es va crear un consorci per explotar un canal públic. El formen diversos ajuntaments: Figueres, Roses, Castelló d'Empúries, l'Escala i Vilafant. Serà impulsat a partir de la televisió de l'Escala.

Al Baix Empordà hi ha actualment Televisió Costa Brava, Empordanet TV i Televisió de Palamós. El CAC, però, només va concedir llicència per emetre en digital a la primera i a dues més, Canal Nord (les seves emissions en analògic ja arriben a bona

El CAC va preferir creure en inversions i plans d'alguns adjudicatariis que ningú del sector considerava reals i que, de fet, no s'han portat mai a la pràctica